

Nr 324.

Av herrar **Persson** i Norrby och **Pettersson** i Dahl, i anledning av
Kungl. Maj:ts proposition, nr 95, med förslag till vapenförordning.

I proposition nr 95 har Kungl. Maj:t för riksdagens yttrande framlagt förslag till vapenförordning. Från förordningens tillämpning undantagas hagel, massiva kulor, hagelpatroner och tändhattar för sådana samt patron- och laddningshylsor utan tändhattar, avsedda för sådana handvapen för vilka förordningen gäller. Däremot har ammunition till jaktstudsare icke undantagits, varför inköp av dylik ammunition icke får ske utan licens. Föredragande departementschefen har avvisat framkomna förslag att tillåta fritt förvärv av jaktammunition med motiveringen att ett upphävande av kontrollen från det allmännas sida skulle i hög grad försvåra förverkligandet av det syfte vapenkungörelsen har att tillgodose.

Det är att märka, att nyss nämnda förslag endast inneburit att den som har rätt att inneha det eller de vapen för vilka ammunitionen är avsedd skulle få köpa ammunition utan licens. Häremot har bl. a. under diskussionen i denna fråga invänts, att de som innehade sina vapen redan vid 1927 års inventering och vilkas rätt att inneha vapen alltså endast grundas på deklara-tionsbevis aldrig fått sina kvalifikationer prövade. Den möjligheten föreligger dock att dra in tillståndet eller rättigheten att inneha vapen, om anledning härtill föreligger, men den som under mer än 20 år visat, att han utan olägenhet kan betros med vapeninnehav, bör kunna väntas sköta sig även i fortsättningen.

Att olyckor skulle i någon märkbar utsträckning kunna förebyggas genom att en vapeninnehavare hindras att på laglig väg skaffa sig ammunition till sitt vapen förefaller icke troligt. Om vederbörande polismyndighet har kännedom om att en person på grund av föreliggande omständigheter icke bör få köpa ammunition, torde anledning förefinnas att även ompröva rättigheten för denne person att inneha vapen. Att brottslingar skulle kunna hindras från att skaffa sig ammunition genom att man vägrar dem licenser är naturligtvis helt uteslutet. I verkligheten torde det endast vara de lojala vapeninnehavarna som ha besvär av tillståndstvånget. Vad beträffar t. ex. sinnessjuka, som icke blivit omhändertagna för vård, kan det vara lika farligt att låta dem köpa hagelammunition fritt som studsarammunition.

Tvånget att söka licens för att få inköpa jaktammunition är ett stycke Krängel-Sverige, som nu borde vara moget att avskaffas.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte uttala sig för sådan ändring av förslaget till vapenförordning, att den som visar sig ha rätt att inneha jaktvapen skall äga att inköpa ammunition till detsamma utan särskilt tillstånd.

Stockholm den 22 mars 1949.

Per Persson,

Norrby.

Anders Pettersson,

Dahl.
